

Felícia Fuster, pintora, poeta i traductora

Felícia Fuster (Barcelona 1921- París 2012), va mostrar la seva obra en plena maduresa, als anys vuitanta i noranta, i amb poc temps va comptar amb la complicitat tant dels poetes com de la crítica. Tota la seva obra es caracteritza per una forta personalitat i per l'afany de llibertat que va desplegar en tots els àmbits de la seva vida.

El 1984 va irrompre en la lírica catalana amb el llibre *Una cançó per a ningú i trenta diàlegs inútils*, en què mostrava una veu, nova i alhora madura. A partir d'aquell moment va desplegar amb gran força la seva obra literària i pictòrica, que va trobar un ampli ressò entre poetes i crítics, entre els quals Maria-Mercè Marçal, amb qui va mantenir una estreta amistat. També va publicar: *Aquelles cordes del vent* (1987), *I encara* (1987), *Au bout des os au bout des mots* (1989), *Passarel·les/Mosaïques* (1992), *Versió original* (1996), *Sorra de temps absent* (1998) i *Postals no escrites* (2001).

Fuster, compromesa amb els joves, els drets de les dones i la llengua, escriu des de la introspecció existencial i amb un alt grau d'exigència basat en la investigació de la paraula. Així, en un curt període de temps, la seva obra transcorre de l'avantguardisme europeu a assumir la tradició d'Orient, en concret la poesia japonesa moderna, de la qual també és traductora.

La seva obra combina els diferents llenguatges i tècniques i estableix estrets vasos comunicants entre pintura i literatura, dos camins per avançar en l'art i l'experimentació. L'Any Felícia Fuster ha servit per recupera la figura d'una autora plenament contemporània.

Aquí podeu llegir [cinc poemes i un haikú de Felícia Fuster](#).